

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 3Obdo/13/2019
Identifikačné číslo spisu: 1215208276
Dátum vydania rozhodnutia: 11.12.2019
Meno a priezvisko: JUDr. Jana Veselá Zemaníková
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2019:1215208276.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: Energetic Systems, s.r.o., so sídlom Šamorínska 10, 821 06 Bratislava, IČO: 46 780 759, (predtým 4 line security s. r. o., so sídlom Šamorínska 10, 821 06 Bratislava, IČO: 36 859 591), zast. JUDr. Paulína Ondrašíková, PhD., so sídlom Cukrová 14, 811 08 Bratislava, IČO: 50 262 611, proti žalovanému: Ružinovský športový klub, so sídlom Mierová 21, 827 05 Bratislava, IČO: 36 066 257, zast. Advokátska kancelária Melničák a Semančíková, s. r. o., so sídlom Miletičova 1, 821 08 Bratislava, IČO: 36 860 891, o zaplatenie 1 183,20 eur s príslušenstvom, na dovolanie žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 4Cob/139/2017-190 zo dňa 20. septembra 2018, jednomyseľne, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 4Cob/139/2017-190 zo dňa 20. septembra 2018 o d m i e t a .

Odôvodnenie

1. Okresný súd Bratislava II rozsudkom č. k. 23Cb/129/2015-145 zo dňa 12. septembra 2016 rozhodol tak, že žalobu zamietol a žalovanému priznal náhradu trov konania.
2. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že žalobca si žalobou doručenou súdu dňa 1. apríla 2015 uplatnil voči žalovanému právo na zaplatenie sumy 1 183,20 eur s príslušenstvom titulom náhrady škody, ktorá mu vznikla neuhrádzaním ním vystavených faktúr za poskytovanie strážnej služby, ktorú vykonával pre žalovaného - objednávateľa, v zmysle uzavretej zmluvy o poskytovaní strážnej služby v znení dodatku č. 1 zo dňa 19. novembra 2010. Žalobca práve z dôvodu, že žalovaný mu náhrady za poskytovanie strážnej služby prestal uhrádzať dňom 24. októbra 2011 od zmluvy odstúpil. Žalobca v súvislosti s uzavretím tejto zmluvy očakával, že dôjde k rozmnoženiu majetku a tým, že zmluva v dôsledku porušenia povinnosti žalovaným zanikla, vypočítal si škodu - ušlý zisk, ktorý by v prípade bežných okolností získal.
3. V bode 10 odôvodnenia súd prvej inštancie konštatoval, že žalobca nemá oporu v zákone s poukazom na citované ustanovenia § 757, § 373 a § 379 Obchodného zákonníka, ako aj § 415 a § 545 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Podľa súdu prvej inštancie žalobca nepreukázal, že vynaložil všetko potrebné

úsilie na to, aby mu škoda - ušlý zisk nevznikla, t. j. dodržal zásadu všeobecnej prevenčnej povinnosti, ktorá vyplýva z ustanovenia § 415 Občianskeho zákonníka a taktiež nepreukázal existenciu priamej príčinnej súvislosti medzi konaním žalovaného - neplatením odplaty za poskytnuté služby riadne a včas počas rokov 2010 - 2011 a vznikom škody (ušlého zisku) na strane žalobcu v období od 3. decembra 2011 do 31. decembra 2011. Uviedol, že keďže žalobca nepreukázal základy predpoklad, vznik pre úspešné uplatnenie náhrady škody, kauzálny nexus, súd prvej inštancie žalobu zamietol a o nároku na náhradu trov konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 v spojení § 262 ods. 2 C. s. p.

4. O odvolaní žalobcu (list v spise č. 147), ako odvolací súd, rozhodol Krajský súd v Bratislave rozsudkom č. k. 4Cob/139/2017-191 zo dňa 20. septembra 2018 tak, že rozsudok Okresného súdu Bratislava II č. k. 23Cb/129/2015-145 zo dňa 12. septembra 2016 potvrdil.

5. V bode 12 odôvodnenia uviedol, že v zmysle ustanovenia § 387 C. s. p. sa stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, pretože z konania pred súdom prvej inštancie i odvolacím súdom nevyplývajú argumenty uvedené v odvolaní, a nie sú spôsobilé privodiť iné právne posúdenie hodnotenia stavu veci. Citoval ustanovenia § 344, § 349 ods. 1. § 351 ods. 1, § 757, § 373 Obchodného zákonníka, § 415 Občianskeho zákonníka a v podrobnom odôvodnení uvedenom v bodoch 21 až 27 uviedol, prečo dospel k záveru, že žalobca neuniesol dôkazné bremeno ohľadne preukázania existencie priamej príčinnej súvislosti medzi konaním žalovaného - neplatením odplaty za poskytnuté služby riadne a včas počas rokov 2010 - 2011 a vznikom škody (ušlého zisku) na strane žalobcu v tomto konaní.

6. V bode 30 odôvodnenia ako nedôvodnú kvalifikoval námietku žalobcu, ohľadne nedostatočného odôvodnenia, rozhodnutia súdom prvej inštancie a zároveň, že námietkami uvedenými v odvolaní, ktoré neboli uplatnené včas sa nezaoberal. S poukazom na ustanovenie § 387 ods. 1 C. s. p. rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil a o trovách konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 C. s. p. v spojení s § 262 ods. 1 a 2 C. s. p.

7. Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu s vyznačenou právoplatnosťou dňa 19. októbra 2018 žalobca podal v zastúpení jeho právneho zástupcu, v zákonnej lehote, dovolanie doručené Okresnému súdu Bratislava II dňa 10. decembra 2018 a navrhol rozsudok súdu prvej inštancie, ako aj súdu odvolacieho zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie.

8. Dovolateľ citoval ustanovenia zakotvené v C. s. p. pre dovolacie konanie a na dvadsiatich stranách vyjadril nespokojnosť s rozsudkami obidvoch súdov (a s poukazom na ustanovenie § 420 písm. f/ C. s. p.) napadnuté rozhodnutia ako nezákonné a zmätočné navrhol zrušiť.

9. Ako dôvod označil nesprávny procesný postup, ktorý znemožnil žalobcovi, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, konkrétne prekvapivým rozhodnutím, s ktorým sa odvolací súd stotožnil. Žalobca je presvedčený, že súd prvej inštancie, mu zabránil uplatňovať hmotnoprávne a procesné práva, a to všetko v spojitosti s ustanovením § 191 ods. 3 C. s. p. a § 187 ods. 1 C. s. p. Namietal, že odvolací súd konal v rozpore s ustanovením § 38 ods. 1 písm. b/, c/ a d/ a odvolací súd porušil princípy čl. 6 ods. 1 a § 149 C. s. p. Namietal, že nebolo vykonané dokazovanie vypočutím svedkov, ktoré by preukázalo, že žalobca si svoju zmluvnú povinnosť splnil, a teda následkom takéhoto postupu súdu ide taktiež o nezákonný rozsudok. Podrobne popísal prečo je napadnutý rozsudok nezákonný s poukazom na predložené dôkazy (zmluvu o poskytovaní strážnej služby a citované ustanovenia Obchodného zákonníka). V odôvodnení dovolania citoval aj ustanovenia zakladajúce zodpovednosť za vznik škody a konštatoval, že vznik ušlého zisku u žalobcu vznikol z nepoctivého správania sa žalovaného. V bode 4 odôvodnenia sa zaoberal možnosťami požadovania ušlého zisku s poukazom na ustanovenie § 381 ods. 1 Obchodného zákonníka.

10. Dovolateľ namieta, že napadnuté rozhodnutie nevykazuje znaky spravodlivosti a nie je zachované právo na spravodlivý proces vyplývajúci z konštantnej judikatúry ESĽP i ÚS SR čl. 2 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd s poukazom na rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky ÚS 243/2007. Cituje ustanovenia § 149, § 187 ods.

2, § 191 C. s. p. s poukazom, na ktoré preukazuje na neobjektívnosť rozhodovania odvolacím súdom. Dovolateľ tvrdí, že mu bolo odňaté procesné právo v súlade s § 118 ods. 2 O. s. p. teraz § 171 ods. 1 C. s. p. teda poznanie predbežného právneho posúdenia sporu vo veci samej, ako aj neumožnenie uskutočniť navrhnutý dôkaz - vypočúť ním navrhnutých svedkov, čo žalobca nemohol predpokladať a teda mu bolo znemožnené uskutočniť jemu patriace procesné právo. V závere dovolania žalobca popisoval skutkový stav a namietal, že sudy nevzali do úvahy dôkaz - vyjadrenie návrhu na rokovanie zo dňa 3. mája 2011, ktoré preukazuje, že dovolateľ sa snažil riešiť situáciu ohľadne porušovania zmluvných povinností žalovaným. Poukazoval, že práve v dôsledku správania žalovaného nemohol získať náhradné zmluvy vo verejnom sektore, čím mu bola spôsobená druhotná insolventnosť a druhotné škody a zvýšené náklady na exekučné konania žalobcu.

11. Žalovaný sa k dovolaniu žalobcu nevyjadril.

12. Najvyšší súd Slovenskej republiky (§ 35 C. s. p.) prejednal dovolanie žalobcu, ako súd dovolací súd, po zistení, že strana, v neprospech ktorej bolo rozhodnutie vydané dovolanie podala včas, je zastúpená advokátom (§ 429 ods. 1 C. s. p.) bez nariadenia dovolacieho pojednávania, sa ako prvou otázkou zaoberal, či dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, ktoré je možné týmto opravným prostriedkom napadnúť.

13. Z obsahu spisu je zrejmé, že ide o žalobu podanú za účinnosti O. s. p. (1. apríla 2015) prvostupňovým súdom rozhodnutú za účinnosti C. s. p., ako aj v odvolacom konaní.

14. Civilný sporový poriadok zákon č. 160/2015 nadobudol účinnosť 1. júla 2016 a tento od jeho účinnosti upravuje postup súdov pri prejednaní a rozhodovaní, nakoľko Občiansky súdny poriadok bol Civilným sporovým poriadkom zrušený.

15. Podľa ustanovenia § 470 ods. 1 C. s. p., ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konanie začaté pred dňom jeho účinnosti. Ustanovenie § 470 C. s. p. zakotvuje okamžitú aplikabilitu procesnoprávných noriem, ktorá znamená, že nová procesná úprava sa použije na všetky konania, teda aj na konania začaté pred dňom účinnosti nového zákona C. s. p.

16. Podľa ustanovenia § 470 ods. 2 C. s. p. právne úkony, ktoré v konaní nastali pred dňom účinnosti Civilného sporového poriadku zostávajú zachované. V zmysle uvedeného zákonného ustanovenia, dovolací súd posudzoval prípustnosť dovolania, ako aj v ňom uvedené dovolacie dôvody podľa právneho predpisu účinného v čase podania mimoriadneho opravného prostriedku (ustanovenie § 419 C. s. p.).

17. Z obsahu dovolania je zrejmé, že dovolateľ prípustnosť dovolania odôvodňuje ustanovením § 420 písm. f/ C. s. p.

18. Dovolanie je možné považovať za mimoriadny opravný prostriedok, ktorý má v systéme opravných prostriedkov civilného sporového konania osobitné postavenie, dovolanie nie je „ďalším odvolaním“ a dovolací súd nemôže byť vnímaný ako tretia inštancia, v rámci ktorej by bolo možné preskúmať akékoľvek rozhodnutie odvolacieho súdu (porovnaj napr. rozhodnutia najvyššieho súdu sp. zn. 1Cdo/113/2012, 2Cdo/132/2013, 3Cdo/18/2013, 4Cdo/280/2013. Úspech každého dovolania je vždy podmienený (primárnym) záverom dovolacieho súdu, že tento mimoriadny opravný prostriedok je procesne prípustný a až následne (sekundárnym) záverom dovolacieho súdu, že dovolanie je opodstatnené. Pokiaľ dovolací súd nedospeje k uvedenému (primárnemu záveru) platná právna úprava mu nedovoľuje postúpiť v dovolacom konaní ďalej a pristúpiť k vecnému posúdeniu napadnutého rozhodnutia a konania, v ktorom bolo vydané. Ak preto dovolací súd dospeje k záveru, že dovolanie je procesne neprípustné, musí tento opravný prostriedok odmietnuť bez toho, aby sa zaoberal správnosťou napadnutého rozhodnutia. Na posúdenie otázky je zásadne príslušný dovolací súd (IV. ÚS 238/07, IV. ÚS 163/08). Ak by Najvyšší súd Slovenskej republiky, bez ohľadu na neprípustnosť mimoriadneho opravného prostriedku dovolateľa, pristúpil k posúdeniu správnosti rozhodnutia odvolacieho súdu a na tom základe ho (dokonca) prípadne zrušil, porušil, by základné právo na súdnu ochranu druhej sporovej

strany.

19. Žalobca v predmetnom dovolaní vymedzil prípustnosť dovolania ustanoveniami § 420 písm. f/ C. s. p.

20. Pokiaľ ide o skúmane prípustnosti dovolania s poukazom na ustanovenie § 421 C. s. p. je potrebné poukázať v spojení s uplatneným nárokom vo výške 1 183,20 eur s príslušenstvom na ustanovenie § 422 ods. 2 C. s. p., že pre určenie výšky minimálnej mzdy rozhodujúci je deň podania žaloby na súde prvej inštancie, teda v danom prípade 12. januára 2015. Nariadenie vlády č. 297/2014 Z. z. stanovilo výšku minimálnej mzdy na rok 2015 na sumu 380,- eur. Desaťnásobok tejto sumy je 3 800,- eur a táto suma prevyšuje žalovaným napadnutý rozsudok odvolacieho súdu o peňažnom plnení vo výške 466,76 eur o sumu 3 333,24 eur. Napadnutý výrok odvolacieho súdu na príslušenstvo neprihliada, a teda neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy stanovený v súlade s ustanovením § 422 ods. 2 C. s. p. Z uvedeného dôvodu, je prípustnosť dovolania podaného žalobcom s poukazom na jeho odôvodnenia týkajúce sa nesprávnosti z hľadiska posúdenia hmotnoprávnych ustanovení podľa § 421 ods. 1 písm. a/ a b/ C. s. p. vylúčená podľa § 422 ods. 1 písm. a/ C. s. p.

21. K otázke označenej prípustnosti dovolania s poukazom na ustanovenie § 420 písm. f/ C. s. p. dovolací súd konštatuje:

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak:

f/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 písm. f/ C. s. p.).

22. Dovolací súd uvádza, že pre naplnenie prípustnosti dovolania podľa § 420 písm. f/ C. s. p. je nevyhnutné kumulatívne splnenie troch zákonných znakov, ktorými sú:

1/ nesprávny procesný postup súdu;

2/ tento nesprávny procesný postup znemožnil strane sporu realizovať jej patriace procesné práva a

3/ intenzita tohto zásahu dosahovala takú mieru, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

23. Pod pojmom nesprávny procesný proces súdu je potrebné rozumieť taký postup súdu v konaní, ktorý je v rozpore so zákonom. Aby bola daná prípustnosť dovolania musí súd svojim nesprávnym procesným postupom znemožniť strane sporu realizovať jej patriace procesné práva, ktoré jej priznáva zákon. Medzi tieto procesné práva patria v zmysle judikatúry Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, napr. právo vykonávať procesné úkony vo formách stanovených zákonom, právo nazerať do spisu a robiť si z neho výpisy, právo vyjadriť sa k návrhom na dôkazy a k všetkým vykonaným dôkazom, právo byť predvolaný na súdne pojednávanie, právo strany konať v materinskom jazyku, ktorému rozumie, právo na to, aby bol rozsudok doučený do vlastných rúk.

24. Prípustnosť dovolania v zmysle ustanovenia § 420 písm. f/ C. s. p. musí intenzitu zásahu do procesných práv strany sporu v dôsledku nesprávneho procesného postupu dosahovať mieru porušenia práva na spravodlivý proces. Základné právo na súdnu ochranu a právo na spravodlivé konanie sú zásadné "výsledkové" to znamená, že im musí zodpovedať proces ako celok v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces pokračujúceho konania a rozhodnutia všeobecných súdov.

25. Dovolanie prípustné podľa § C. s. p. možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 C. s. p.). Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 C. s. p.). Ak dovolateľ uvedeným spôsobom nepostupuje, dovolacie dôvody nie sú vymedzené spôsobom uvedeným v § 431 až § 435 C. s. p. ide o dôvod na odmietnutie dovolania s poukazom na ustanovenie § 447 písm. C. s. p.

26. Ak v dovolaní nie je jednoznačne uvedené, v čom spočíva konkrétne dovolateľom tvrdená vada zmätočnosti, dovolací súd na rozdiel od právnej úpravy účinnej do 30. júna 2016 nie je oprávnený nahrádzať pasivitu dovolateľa, resp. nahrádzať úkony, ktoré bol povinný uskutočniť jeho právny

zástupca, ako osoba zná práva a hľadať v texte dovolania, prípadne v predložennom alebo v predložennom spise, čo by mohlo predstavovať vadu zmätočnosti podľa ustanovenia § 420 C. s. p. (rovnako sp. zn. 3Obdo/19/2017)

27. Dovolací dôvod je vymedzený v súlade s ustanovením § 432 ods. 2 C. s. p. iba v tom prípade, ak dovolateľ v dovolaní uvedie, akým konkrétnym špecifikovaným procesným postupom, ktorý dovolateľ považuje za nesprávny, mu odvolací súd (prípadne súd prvej inštancie) znemožnil uskutočňovať jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, pričom je nevyhnutné, aby dovolateľ špecifikoval ako konkrétne jemu patriace procesné právo mu odvolací súd (prípadne aj súd prvej inštancie svojim procesným postupom znemožnil uskutočňovať).

28. K námietke žalobcu ohľadne nevykonania dôkazu navrhnutého žalobcom a porušeniu ustanovenia § 149 C. s. p., Najvyšší súd Slovenskej republiky (§ 35 C. s. p.) zastáva názor, že ani v tomto prípade dovolateľ prípustnosť dovolania nepreukázal. Už v judikatúre č. R 37/1933 publikovanom v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu Slovenskej republiky a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky č. 3-4/1993 Najvyšší súd Slovenskej republiky uviedol, že nevykonanie dôkazov navrhnutých účastníkom konania nie je postupom, ktorým súd odňal účastníkovi konania možnosť konať pred súdom. Za odňatie možnosti konať pred súdom nemožno považovať ak súd v priebehu konania nevykonal všetky dôkazy navrhnuté účastníkom konania, resp. vykonal iné dôkazy na zistenie skutočného stavu. Za porušenie procesného postupu, ktorým by súd znemožnil sporovej strane konať pred súdom nie je možné považovať vykonanie akéhokoľvek dôkazu, ktorý sporová strana počas súdneho konania navrhne. O tom ktorý dôkaz pre zistenie skutočného stavu veci konajúci súd považuje za potrebné rozhoduje výlučne súd, a nie sporová strana. Ustanovenie § 149 C. s. p., ktoré dovolateľ považuje v spojení s ustanovením § 420 písm. f/ C. s. p. ako porušenie prostriedku procesnej obrany sa na nevykonanie dôkazu navrhnutého sporovou stranou v konaní nevzťahuje. Rozhodnutie o tom, ktorý dôkaz súd v konaní vykoná, procesný poriadok ponecháva na úvahu súdu.

29. Najvyšší súd Slovenskej republiky (§ 35 C. s. p.) po prešetrení veci dospel k záveru, že zo žiadneho dôkazu nie je zrejme tvrdenie dovolateľa, že by sa nemohol vyjadriť k jednotlivým návrhom a vykonaným dôkazom (viď. napr. 2ObdoV/4/2017, alebo že by súd nedoručil strane sporu jednotlivé listinné dôkazy zákonným spôsobom viď. napr. 3Obdo/10/2017).

30. Z obsahu dovolania žalobcu nie je ani zjavné to, ako boli porušené konkrétne práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky. Dovolateľ v dovolaní poukazuje čo je obsahom základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, ale v ničom nekonkretizuje o aké konkrétne porušenie jeho práva na súdnu ochranu ide. V podstate obsahom celého dovolania je označovanie vymedzených pojmov určujúcich prípustnosť dovolania podľa § 420 písm. f/ C. s. p. v súlade so zákonom, ale so žiadneho bodu dovolania nie je zjavné o aké konkrétne porušenie patriaceho procesného práva sporovej strany, ktoré by v súlade s ustanovením § 420 písm. f/ C. s. p. prípustnosť dovolania zakladalo. Dovolanie žalobcu sa zaoberá citáciou všeobecných ustanovení zakladajúcich prípustnosť dovolania podľa § 420 písm. f/ C. s. p., ale ničím nepreukazuje, že by išlo o taký postup súdu, ktorým by súd žalobcovi znemožňoval uskutočňovať jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

31. Dovolací súd odmietne dovolanie, ak smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je dovolanie prípustné (§ 447 písm. c/ C. s. p.).

32. Najvyšší súd Slovenskej republiky § 35 C. s. p. (vzhľadom na to, že nejde o dovolanie prípustné ani podľa § 420 písm. f/ C. s. p. s odkazom na ustanovenie § 447 písm. c/ C. s. p. dovolanie žalobcu odmietol).

33. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania dovolací súd neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 druhá veta C. s. p.). O výške náhrady trov konania žalovaného rozhodne súd prvej inštancie (§ 262 ods. 2 C. s. p.).

34. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

